

OPVANG NUL-10

een tijdelijk verblijf voor economische dak- en thuislozen in Rotterdam

student

gegevens student: Nick P.H. Tettero
Zuidplein 175
3083 CN Rotterdam
+31 6 559 220 60
nphtettero@gmail.com

commissie

afstudeer mentor Froukje van de Klundert
PosadMaxwan strategy + design
Binckhorstlaan 36
2516 BE Den Haag
+31 70 3222 869
froukje.vandeklundert@posadmaxwan.nl

vaste externe criticus Jaakko van 't Spijker
Jvantspijker & partners
Mathenesserdijk 418F
3026 GV Rotterdam
+31 10 2540 558
jaakko@jvantspijker.com

voorzitter Willemijn lofvers
+31 6 482 609 11
w.lofvers@hr.nl

externe criticus Laurens Boodt
+31 6 303 385 63
laurens@laurensboodt.com

00. inhoudsopgave

01. beschrijving opgave	04
02. aanleiding	06
03. analyse	08
04. locatie	18
05. concept	24
06. ontwerp	28
07. reflectie	52

Opvang NUL-10

De cijfers liegen er niet om, het aantal dak- en thuislozen in Nederland is in 10 jaar tijd méér dan verdubbeld. De economische crisis, een steeds complexer wordende maatschappij en het tekort aan sociale woningen hebben er onder andere toe geleid dat er steeds meer mensen dakloos raken en steeds langer dakloos blijven. Van de circa 40.000 dak- en thuislozen in Nederland zijn er zo'n 4.000 in Rotterdam.

Het beeld van onverzorgde, verslaafde personen vertegenwoordigt nog maar een klein percentage van de dak- en thuislozen. Meer dan zestig procent van de dak- en thuislozen op dit moment zijn zelfredzame mensen zoals jij en ik. Het merendeel van deze zelfredzame groep dak- en thuislozen worden niet toegelaten tot de opvang omdat de capaciteit erg laag is en er vanuit gegaan wordt dat er een sociaal vangnet is waar ze kunnen verblijven. Echter is dit vaak niet het geval.

Wordt er wel toegang tot de opvang verleent is dit niet altijd een vooruitgang. Met de huidige opvang voorzieningen is veel mis, ook in Rotterdam. Overvolle slaapzalen fungeren als 'kamers' in de stad die de problematiek uit het oog van de maatschappij doen halen, maar geen antwoord bieden op de behoeften van de dak- en thuislozen. De opvang centra zijn enkel 's avonds en 's nachts beschikbaar. De centra worden als onrustig en onveilig ervaren waarbij privacy ondergewaardeerd is en de hygiënische voorzieningen van een ondermaatse kwaliteit.

De afstudeeropgave richt zich op het ontwerpen van een nieuwe typologie voor zelfredzame dak- en thuislozen. Gebaseerd op de behoeften van de zelfredzame dak- en thuislozen voorziet OPVANG NUL-10 een zo groot mogelijk deel van de doelgroep van een tijdelijk onderdak. De opvang is centraal gelegen op een zichtbare restlocatie aan de Schiestraat. De centrale locatie maakt het mogelijk optimaal gebruik te maken van de kracht die de stad te bieden heeft.

Er zijn weinig voorbeelden van opvang centra die specifiek zijn ontworpen op de behoeften van dak- en thuislozen. Analyse naar diverse bestaande typologieën toont aan dat het klooster antwoord biedt op veel van de programmatisch en ruimtelijke behoeften van de dak- en thuislozen. Het klooster voorziet in diverse domeinen waarbij elke domein een eigen mate van privacy, veiligheid en rust waarborgt. Uitgangspunten van het kloostertype gecombineerd met het programma voor de opvang hebben geleid tot een nieuwe typologie voor de opgave, OPVANG NUL-10.

Het resultaat is een krachtig gebouw in het hart de stad. Het ontwerp trekt de aandacht van de gebruiker van de stad en exposeert de ernst van de problematiek. Openbaar toegankelijke co-werkplekken, restaurant en vergaderruimten maken OPVANG NUL-10 een actieve bestemming van de stad, waarbij het publiek in aanraking komt met de doelgroep. De dak- en thuislozen zullen niet langer verborgen en genegeerd worden maar blijven onderdeel van de maatschappij die rijk is aan kansen.

Het aantal daklozen in 10 jaar méér dan verdubbeld!

In 2018 ben ik van de dorpse omgeving verhuisd naar de stad. In hetzelfde jaar ben ik in het centrum van Rotterdam gaan werken. Ik werd hier met eigen ogen geconfronteerd met het feit dat niet iedereen het zo goed heeft als ik. 's Morgens naar mijn werk worden er mensen wakker in de buitenlucht. Tijdens de lunch lopen er verwaarloosde en verwarde mensen over het schouwburgplein en na het werk staan er velen daklozen buiten voor de Pauluskerk om een kom soep te halen. De omvang van de problematiek viel mij op. Ik zag hoe mensen de daklozen het liefst vermeden en negeren alsof ze niet bestaan.

In hetzelfde jaar logen de krantenkoppen er niet om:

“Recordaantal jonge daklozen in Rotterdam”
1vandaag | 09-05-2018

“Veel mis met opvang daklozen in Rotterdam”
Algemeen Dagblad | 09-05-2018

“De vier grote steden slagen er niet in om hun daklozen goed op te vangen.”
NRC | 24-05-2018

“De begeleiding van daklozen is ondermaats en zijn er te weinig opvangplekken en betaalbare woningen.”
NRC | 24-05-2018

“Leger des Heils slaat alarm over overvolle daklozen opvang”
NU | 15-06-2018

Niet alleen de problematiek is stijgende, maar ook lijkt er veel mis te zijn met de huidige manier van opvang en de kwaliteit hiervan. Ik heb met deze afstudeeropgave de kans gepakt om de problematiek te onderzoeken en de bevindingen in te zetten voor het ontwerpen van een nieuw type opvang anno 2020.

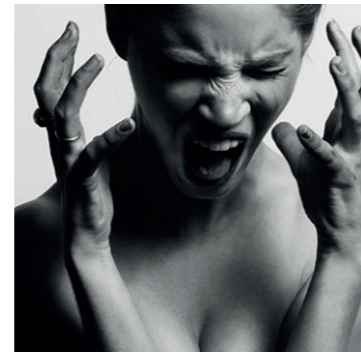

financiële problematiek

verslavingsproblematiek

psychische problematiek

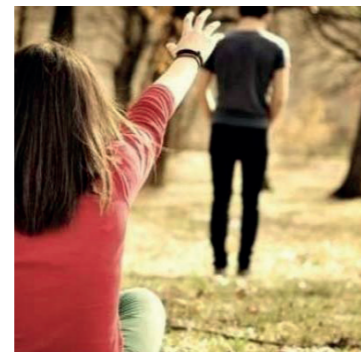
immigratie

verliezen baan

complexe maatschappij

relatie breuk

woning tekorten

Oorzaken

Voorheen waren drugsgebruik of een psychische problematiek de voornaamste redenen om dakloos te raken. Dit is ook het beeld die het het gros van de Nederlandse bevolking heeft als je het hebt over daklozen. Dit is echter niet meer het geval. De economische crisis, een complexer wordende maatschappij en het tekort aan betaalbare woningen zijn diverse nieuwe redenen waardoor het aantal daklozen stijgende is en er een nieuwe groep daklozen ontstaan is. De economische dakloze.

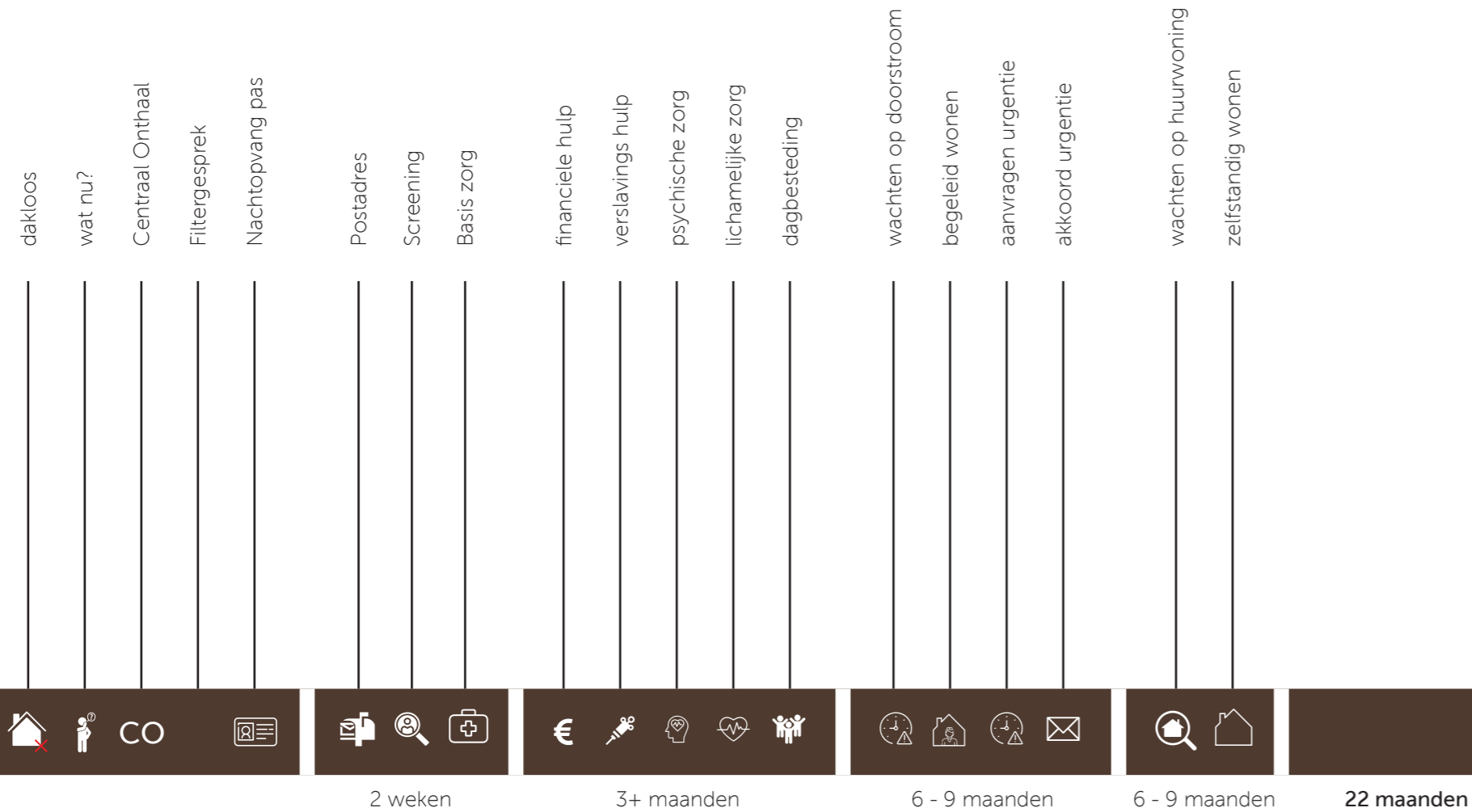
De economische crisis heeft er voor gezorgd dat er steeds meer flex contracten worden vergeven en daarmee steeds minder financiële zekerheid. Het beëindigen van een flex contract is velen malen makkelijker dan een vast contract waardoor het verliezen van een baan ook steeds vaker voorkomt.

Het steeds complexer worden van de maatschappij door de digitalisering en de hoeveelheid aan keuzevrijheid die het ons geeft maakt het voor een deel van de bevolking juist lastig om mee om te gaan. Mensen raken het overzicht kwijt en maken in onwetendheid de verkeerde keuze. Voor je het weet zitten ze in de financiële problemen en leidt de neerwaartse spiraal naar een huisuitzetting en sta je op straat.

Als je dan op straat komt te staan zou het fijn zijn als je zo snel mogelijk weer een betaalbare woning zou kunnen vinden om klein, maar op een veilige plek, beschermt van de weersomstandigheden te kunnen verblijven. Echter zien we, en bevestigd door de overheid, dat er te weinig betaalbare woningen zijn.

Daarnaast zien we diverse andere maatschappelijke ontwikkelingen zoals het stijgende aantal scheidingen, die ertoe leiden dat de vraag naar een betaalbare woning nog groter wordt. Resultaat; meer mensen die dakloosraken en stagnatie in de opvang waardoor mensen ook langer dakloos blijven.

Tijdsduur

Je raakt dakloos; wat nu?!

Raak je dakloos is de eerste stap om langs het Centraal Onthaal van de gemeente Rotterdam te gaan. In een filtergesprek wordt bepaald of je toegang tot de opvang krijgt. Is er een vermoeden dat je een netwerk hebt om op terug te vallen is de kans groot dat je geen toegang krijgt wegens de drukte in de opvang centra. Voornamelijk zelfredzame daklozen krijgen hierdoor lastig toegang tot de opvang ook al hebben ze geen netwerk.

Krijg je toegang tot de opvang staan de eerste twee weken in het teken van het verlenen van basis zorg en een screening waarin bepaald wordt welke hulp er benodigd is om weer uit deze situatie te komen.

De periode van behandeling is variabel en hangt af van de persoon in kwestie. De minimale periode om de financiën in kaart te brengen en eventuele andere hulp te verlenen is circa 3 maanden. In geval van verslaving of een psychische problematiek duurt deze periode veel langer.

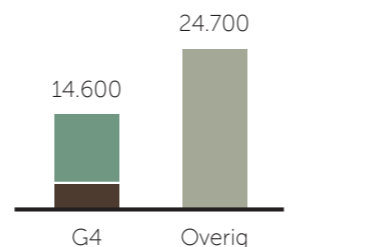
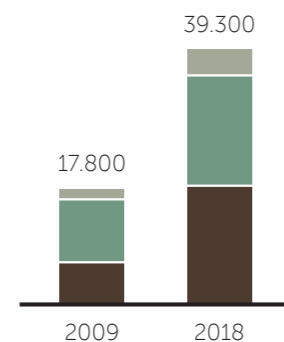
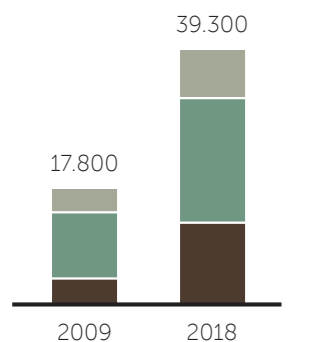
Wanneer de problematiek is verholpen kan er naar een nieuwe woning worden gezocht of overgeplaatst worden naar begeleid wonen. De doorstroom naar begeleid wonen duurt gemiddeld zes tot negen maanden. Deze periode was korter, echter door de stagnatie in de woningmarkt wordt deze periode steeds langer.

Zelfs met een urgentie verklaring duurt de zoektocht naar een woning in veel gevallen een half jaar tot negen maanden. Als iemand dakloos raakt wegens financiële redenen zonder andere problematiek en zonder een begeleid wonen traject duurt het traject tot een eigen woning gemiddeld meer dan een jaar.

statistieken CBR Nederland 2018

aantal dak- en thuislozen

- 18 - 30 jaar
- 30 - 50 jaar
- 50 - 65 jaar

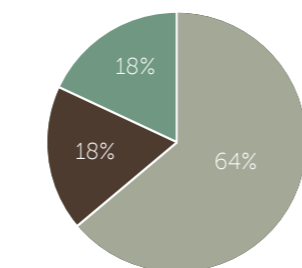
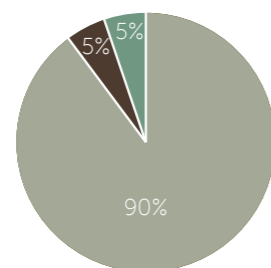
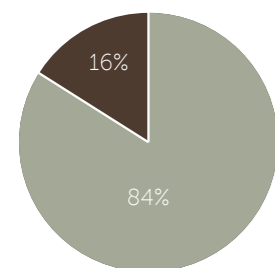
afkomst dak- en thuislozen

- niet-westerse afkomst
- nederlandse afkomst
- westerse afkomst

aantal daklozen G4

- Rotterdam
- Amsterdam, Utrecht, Den Haag
- Overig Nederland

statistieken onderzoeksdocument Breur & IntraVal 2019

geslacht

- Vrouw
- Man

samenstelling

- koppel
- ouder met kind
- alleenstaand

oorzaak dakloos raken

- drugsgebruik
- psychische problematiek
- overige redenen

Harde cijfers

In 2018, ten tijden van de velen krantenkoppen kwam ook het CBR met verontrustende cijfers naar buiten die de krantenkoppen bevestigden. De feiten liegen er niet om. We zien een grote stijging in elke leeftijdsgroep onder de volwassen daklozen. Deze stijging is onder mensen met de Nederlandse nationaliteit is net zo groot als die van de mensen zonder.

Van de kleine veertigduizend daklozen in Nederland zijn er ongeveer vierduizend in Rotterdam te vinden. Dit aantal omvat zowel de straatslapers als de daklozen die op diverse adressen overnachten of in de opvang.

Januari 2019 heeft Breur & IntraVal de onderzoeksresultaten gepubliceerd van een onderzoek naar de oorzaken van het dakloos raken onder de daklozen uit de opvang in Rotterdam. Uit het onderzoek zijn diverse conclusies te trekken betreffende de doelgroep en daarmee belangrijk input voor het ontwerp.

De belangrijkste conclusies zijn dat er een groot deel man is. Voornamelijk alleenstaanden. Wel zijn er ouders die met hun kind op straat komen te staan of koppels die door een verkeerde keuze of het verliezen van een baan gezamenlijk het huis kwijt raken.

Een interessante conclusie die ook uit het document te halen is, is het feit dat de meerderheid van de daklozen niet dakloos raken door drugsgebruik of psychische problematiek, maar door redenen zoals het verliezen van een baan, het breken van een relatie, mishandeling door partner of ouders. Dit bevestigt het beeld dat de kranten artikelen beschrijven.

Joeri Snel

Manager Primair Proces
Pauluskerk Rotterdam

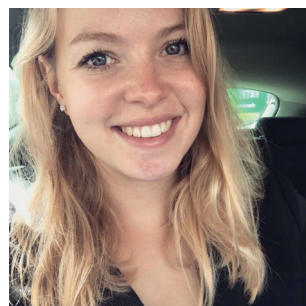
**“het is interessant om de
kracht van de stad in te zetten”**

Katrien Vermeulen

Sr. beleidsadviseur M.O
Gemeente Rotterdam

**“de meest ideale opvang zou een clustering
van individuele ruimten zijn,
waarbij de nadruk wordt gelegd op
rust, privacy en veiligheid.”**

Carmen Moraal

Handhaver
Gemeente Rotterdam

**“als je daklozen in een woonwijk plaatst
is de kans groot dat direct omwonenden
gaan protesteren. ”**

Thomas Zondervan

Teammanager nachtopvang
Leger des Heils

**“door de grote vraag en het lage aanbod
van betaalbare woningen, stijgt de wachttijd
voor een zelfstandige woning
naar zes tot negen maanden”**

Maarten Tanis

Veldwerk, bemoeizorg & toeleiding
Leger des Heils

**“sociale interactie met anderen beschermd
de daklozen tegen isolement”**

Frank van der Schee

Sr. straat advocaat & straatambassadeur
Ervaringsdeskundige als dakloze

**“De groep daklozen is erg divers,
een divers aanbod van opvang centra
is dan ook gewenst.”**

Interviews & Veldwerk

Naast de harde feiten die worden gepubliceerd vind ik het erg interessant als ook belangrijk om de zachte kant van de problematiek te achterhalen. Ik zie mijzelf als een sociaal en communicatief vaardig persoon waardoor ik snel vertrouwd aanvoel en informatie kan achterhalen die ik niet op het web of in de boeken kan verkrijgen.

Diverse gesprekken met medewerkers van het Leger des Heils, beleidsmakers, ex-daklozen of daklozen zelf hebben bijgedragen van het creëren van een eigen perceptie op de problematiek. Het beeld is gevormd door de harde feiten [hardware] in combinatie met de zachte laag [software]. De combinatie van deze twee verrijken het project en maken het verhaal sterk.

Niet alleen gesprekken maar ook het uitdelen van soep en kleding met het Leger des Heils hebben mij in aanraking gebracht met de doel groep. Meer dan vijftig personen bij het zuidplein en nóg meer bij blaak staan te wachten op een kopje soep op de koude herfst dagen. De gesprekken die je voert zijn niet even diepgaand als een interview. Je merkt dat ze de medemens langzaam aan zijn gaan wantrouwen. Ook dat geeft aan dat de situatie niet te lang moet blijven duren en contact met de medemens erg belangrijk is.

'portier; toezicht; veiligheid; centraal aanspreekpunt

refter & woonkamer; weinig daglicht; aan de maatschappij onttrokken

hygienische voorziening; half open; nalatig onderhoud

toiletten; ongezond

slaapzalen; onrustig; geen privacy; weinig daglicht; slechte ventilatie; onhygiënisch; onveilig

slaapvoorziening; trachten privacy te creëren

Bezoek aan nachtopvang

De kranten artikelen schreven niet enkel over de hoeveelheid dak- en thuislozen maar ook over de slechte kwaliteit en lage capaciteit van de huidige opvang centra. Om deze constatering te kunnen bevestigen en te analyseren waar het programma van de nieuwe nachtopvang aan moet voldoen heb ik diverse nacht opvang van het Leger des Heils bezocht.

Hiernaast beelden te zien van de opvang met de hoogste kwaliteit; het William Boothhuis aan de Dunantstraat in Rotterdam.

Het eerste wat opvalt is dat het erg gesloten is. Afgesloten van de buitenwereld met weinig daglicht, alsof men de daklozen letterlijk wil onttrekken aan de maatschappij om de problematiek te verdoezelen

Verder valt er op dat er een balie medewerker is die toezicht houdt op wie er binnen komt en naar buiten gaat. Tevens wordt daar de post aangenomen.

Alle ruimten in de opvang zijn collectieve ruimten, de eetzaal, de woonkamer, de badkamers en zelfs de slaapvertrekken. Nergens is er een ruimte waar je je terug kan trekken om mentaal tot rust te komen. Ook heb je nergens écht privacy.

De slaapzalen zijn een concentratie van verslavingsgevoelige personen, personen met een psychische problematiek en economische daklozen. Op kunstmatige wijze wordt er getracht een zekere vorm van privacy te creëren.

*Corona. In tijden als deze met corona zien we overal door het land dat de opvang centra helemaal niet functioneren. Omdat alles collectief is, is er geen ruimte om zich terug te trekken. Dit heeft geresulteerd dat de daklozen verspreid door de stad in hotels zijn ondergebracht. Niet alleen brengt dit enorme kosten met zich mee, maar laat het ook zien dat een type als een hotel of het hebben van een hotelkamer voor het individu beter functioneert als een slaapzaal.

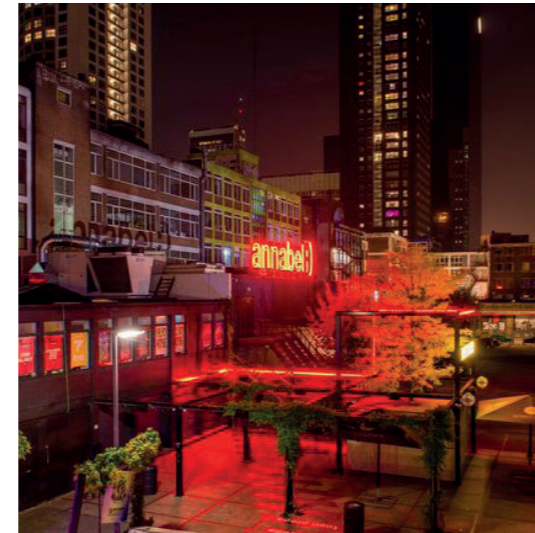

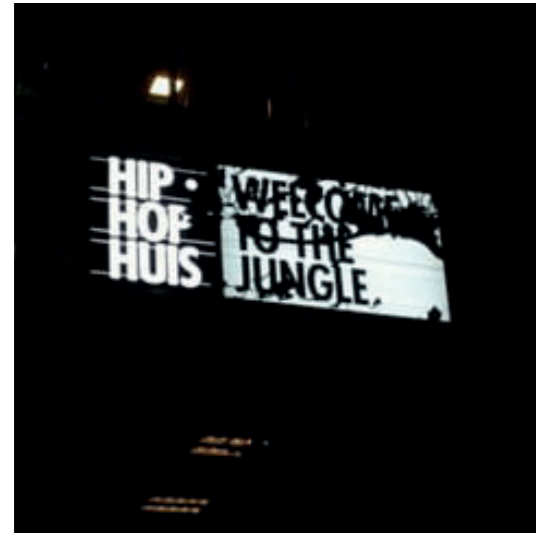
op het dak; groene publieke daktuin

perron; ontspanning en samenkomst

zichtbaarheid in de avond

hiphop huis; culturele diversiteit

biertuin; bruisende plek

rauw en innovatief karakter

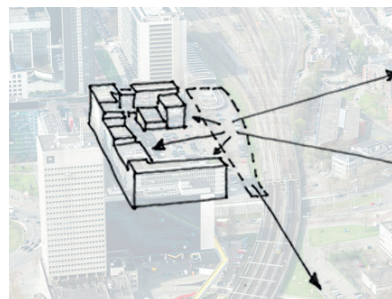
Locatie

De locatie is centraal gelegen in Rotterdam op een parkeerstrook langs het spoor bij het schiekadeblok. De gemeente wil de locatie van het schiekadeblok al jaren ontwikkelen en heeft de grond daarvoor verkocht aan Luc Smits Investments. Dit is echter uitgelopen tot een groot debakel waar miljoenen verloren zijn gegaan en de ontwikkelingen niet plaats hebben gevonden. Om de locatie toch te kunnen ontwikkelen heeft de gemeente besloten de grond terug te kopen. Wat de gemeente echter niet door had, is dat het kavel van de parkeerstrook voor de overdracht was door verkocht aan J.P. van Eesteren. De gemeente kan daardoor de strook niet mee ontwikkelen, waardoor de locatie een lastig te ontwikkelen reststrook is in het hart van de stad. Ideaal voor de opgave.

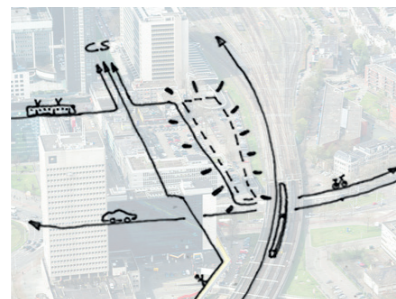
Het is onderdeel van het Rotterdam Centraal District [RCD]. Het is een bruisende locatie met diverse ondernemers die gericht zijn op cultuur en innovatie. Het is een rauwe plek passend bij de identiteit van de daklozen. Het is een locatie waar optimaal gebruik kan worden gemaakt van de kracht van de stad.

Daarnaast is het ook een enorm zichtbare locatie. Diverse vervoersstromen passeren de locatie. Het spoor, de autoweg over de schiekade, de fietsverbinding naar het centraal station, de looproute van het station via de luchtbrug naar in de toekomst nieuw pompenburg en de trambaan maken het een uitgelezen kans om ook de zichtbaarheid van de doelgroep te vergroten en het ontwerp in het epicentrum van de stad te positioneren.

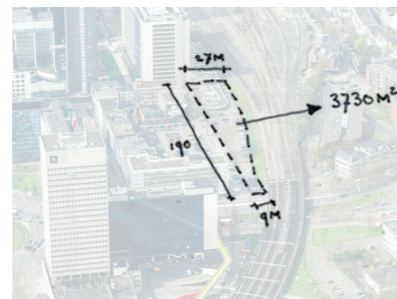

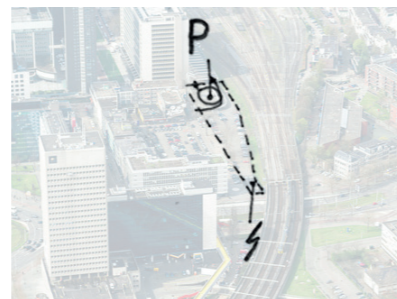
kracht van de stad

zichtbaarheid verkeersstromen

afmetingen plot

objecten op locatie

geluid van het spoor

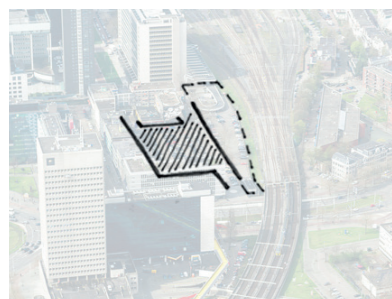
Uitgangspunten locatie

Diverse elementen zorgen voor input voor de stedelijke inpassing. De huidige situatie, de toekomstige ontwikkelingen aan het schiekadeblok, het beeldkwaliteitsplan door maxwan en de uitgangspunten van de opgave.

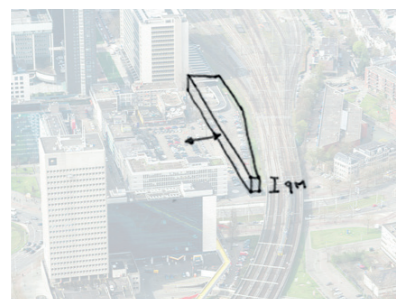
De huidige situatie toont een langgerekt smal plot waar een electriciteitsvoorziening en de entree naar de parkeergarage van het aangrenzende post gebouw aanwezig zijn. De hoeveelheid verkeersstromen en de omliggende bedrijvigheid zorgen ervoor dat er maximaal gebruik van de kracht van de stad gemaakt kan worden. Het spoor zorgt niet enkel voor de zichtbaarheid aan circa tweehonderdduizend passanten per dag, maar ook voor een bron van geluid.

Het beeldkwaliteitsplan speelt in op de ruimtelijke uitgangspunten van de massa. De massa vormt een van de wanden die het plein van het schiekadeblok af maakt. Publieke functies in een hoge open plint zorgen voor levendigheid aan het plein. Zoals ook het Shell gebouw, het Post gebouw als bijvoorbeeld ook Unilever tonen een streng rigide bovenbouw met een eenduidige functie. Het beeldkwaliteitsplan vraagt om een publiek toegankelijk, afwijkende top zoals bijvoorbeeld 'op het dak' op het schieblok. Ook de hoogte van de bebouwing is aangegeven en varieert tussen de 40en 60 meter om de achterliggende provenierswijk van zon te blijven voorzien.

Het ontwerp houdt rekening met de bovenstaande uitgangspunten. Een publieke plint die het plein afmaakt en de electriciteitsvoorziening en parkeergarage integreert. De massa loopt af van 60 naar 40 meter en springt in aan de zijde van het post gebouw om de stedenbouwkundige doorzichten van de stad door te trekken. De bovenbouw is in basis rigide. Aan de RCD zijde conformeert het zich aan de strengheid van de omliggende bebouwing en aan de spoorzijde wordt de massa binnen het grid ingezet om een meer opvallende gevel te creëren en daarmee de zichtbaarheid aan de circa tweehonderdduizend passanten per dag te vergroten. Als afsluiting van het geheel zal de top een afwijkende hoogte hebben en een publiek toegankelijke functie krijgen.

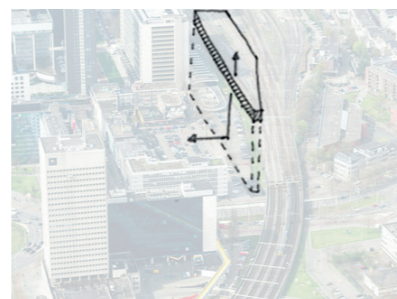
plein aan het plot

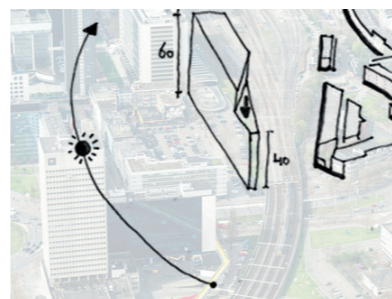
publieke plint

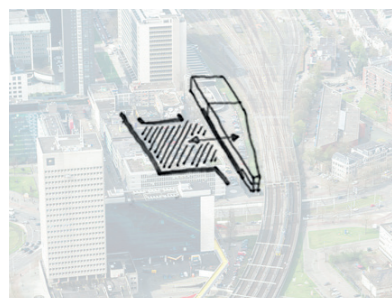
rigide bovenbouw

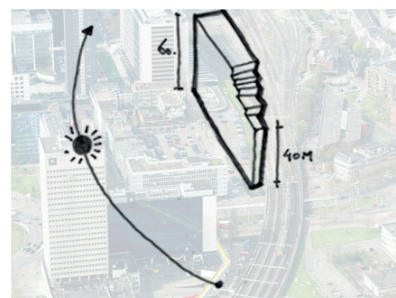
publiek toegankelijk dakfunctie

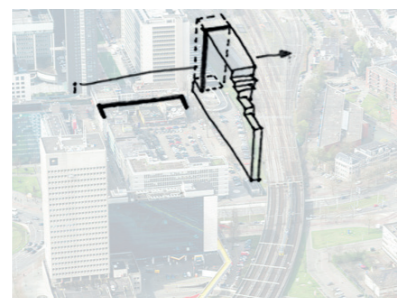
schaduwval provnierswijk

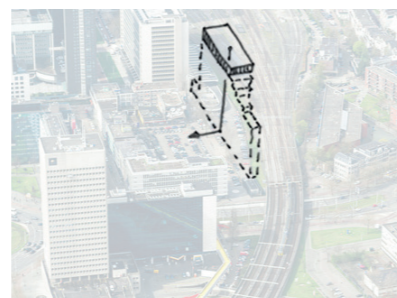
afmaken van het plein

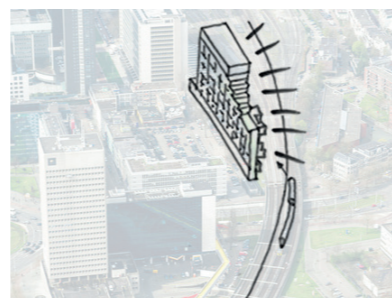
aflopen massa

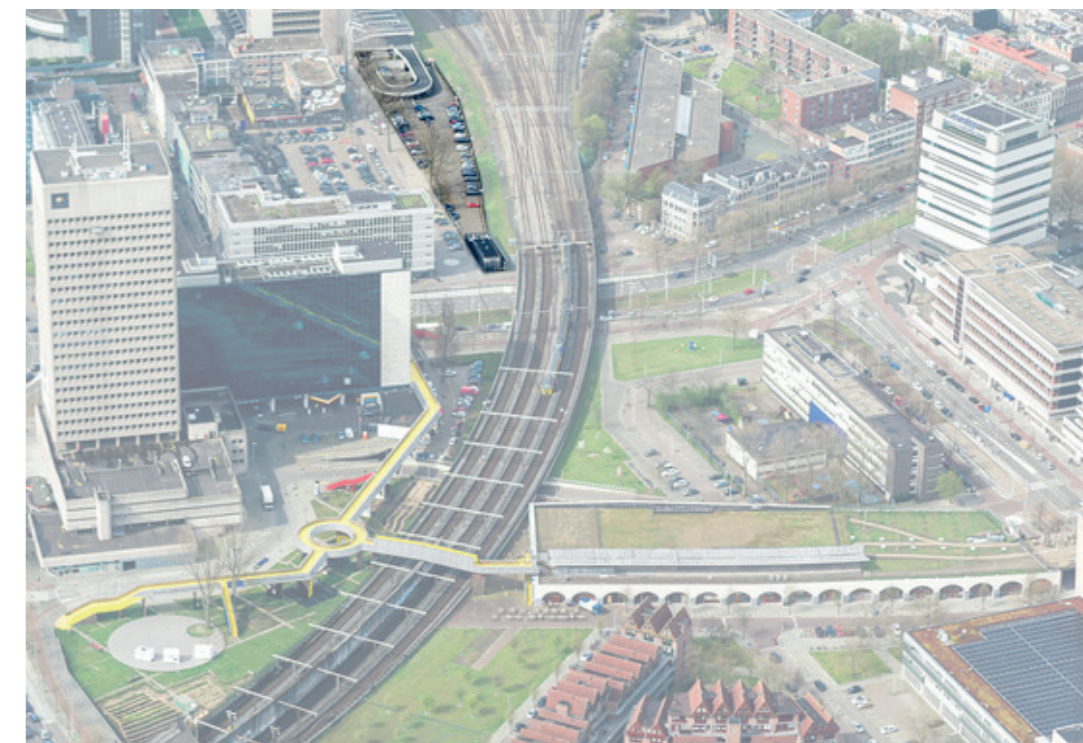
behouden zichtlijn

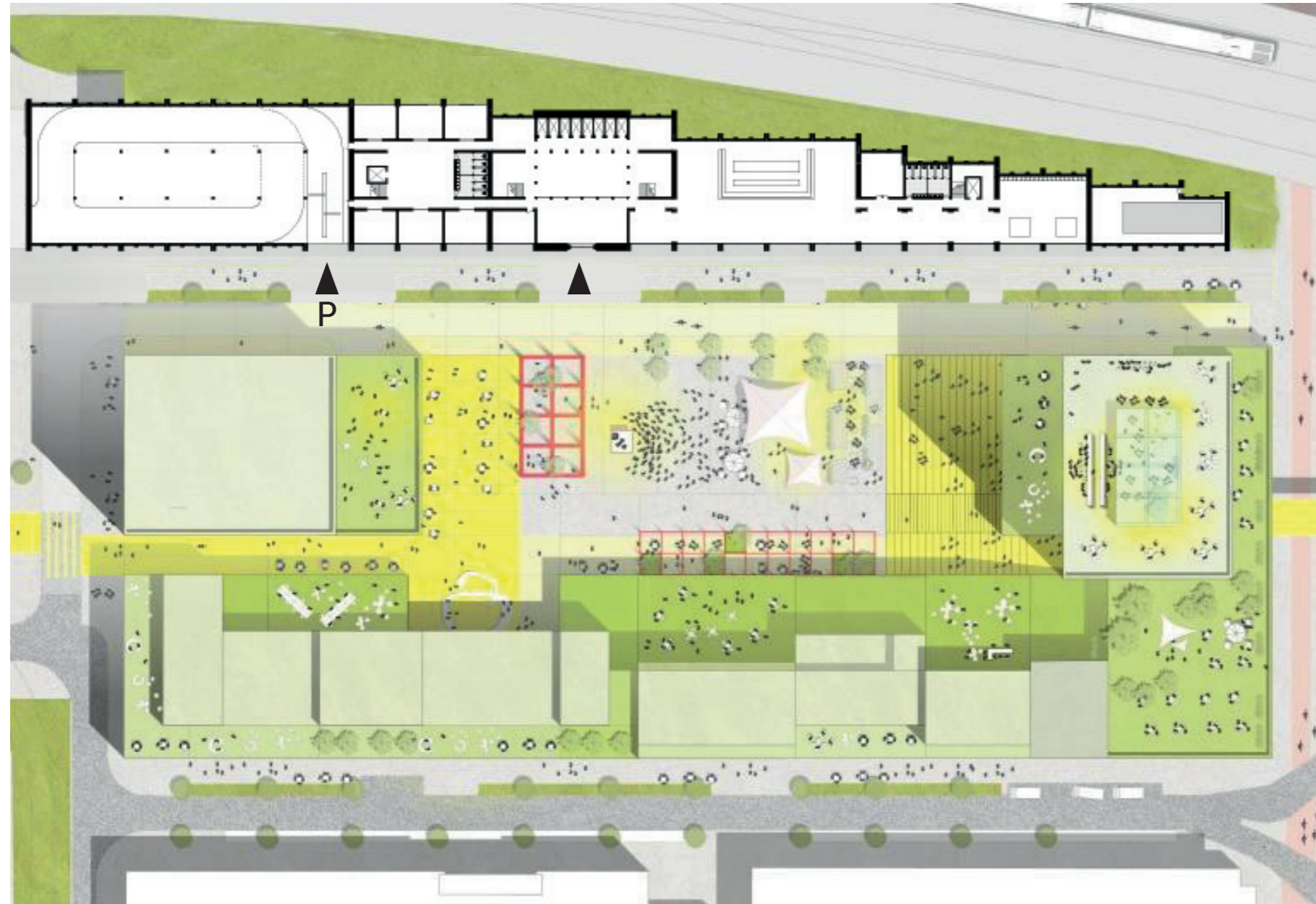

publieke top

rigide vs zichtbaarheid

Inpassing toekomstige situatie

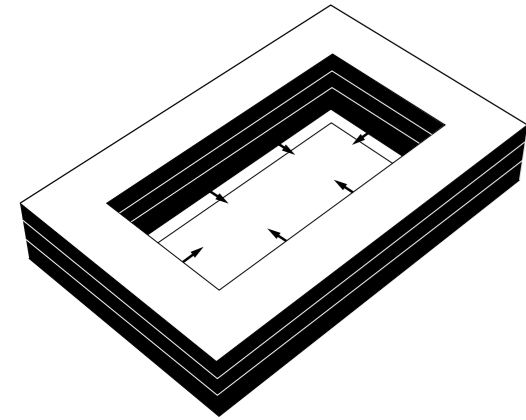
De meest recente ontwikkelingen van het schiekadeblok die vanuit de gemeente Rotterdam naar buiten zijn gebracht gaan uit van het behouden van de huidige bebouwing. Er zal nieuw programma worden toegevoegd en het plein dat nu een parkeerveld is zal worden getransformeerd naar een bruisende verblijfsplek.

Mijn ontwerp maakt het plein af en vormt een geluidswerende wand tussen het spoor en het plein. De hoofdentree en de publieke functies in de plint openen zich naar het plein en zijn een extensie van de publieke ruimte.

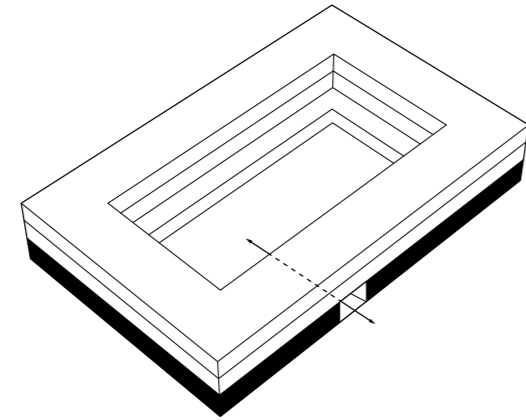
De inrit naar de parkeerplaats en de electriciteitsvoorziening zijn geïntegreerd in het ontwerp om sociaal onveilige plekken te voorkomen en de minder fraaie objecten uit het oog van de maatschappij te halen.

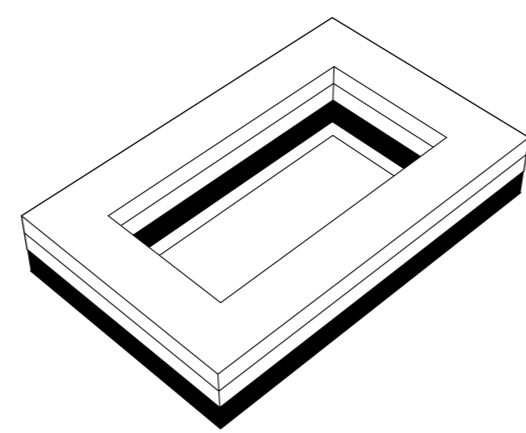
bron: <https://nieuws.top010.nl/schiekadeblok-herontwikkeling>

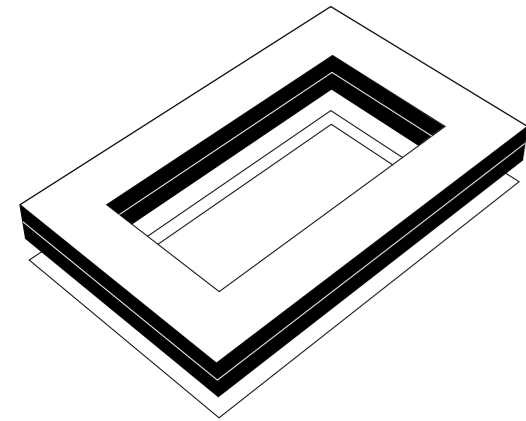
introvert; keert zich naar binnen

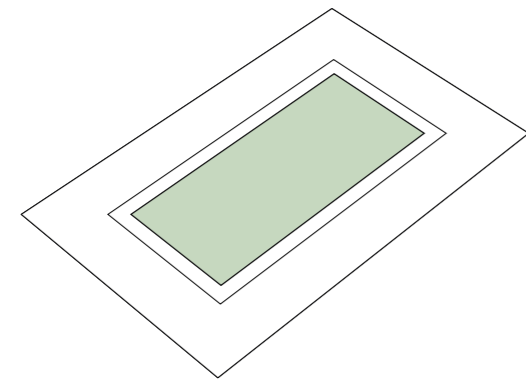
handhaven veiligheid door toezicht binnenkomst

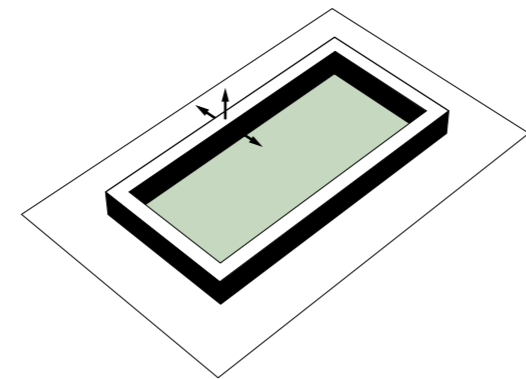
collectieve plint met functies van samenkomst

privé verblijven met collectieve badkamers

kloostertuin; de plek van bezinning

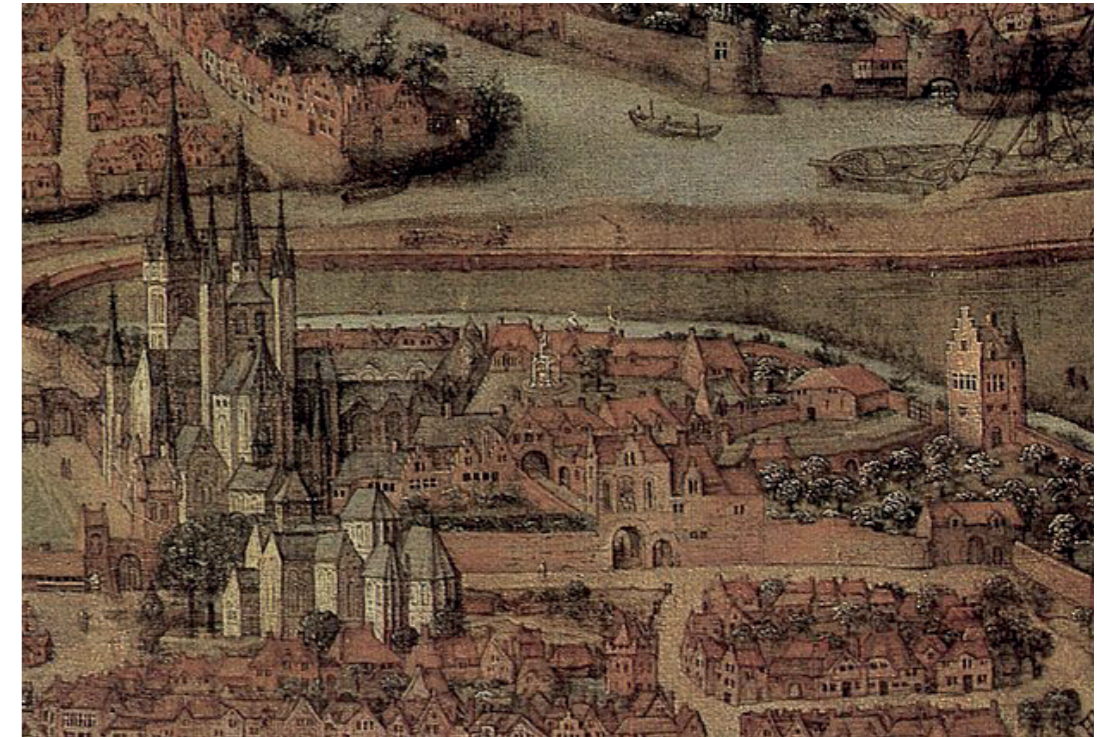
gang; het alles verbindende element

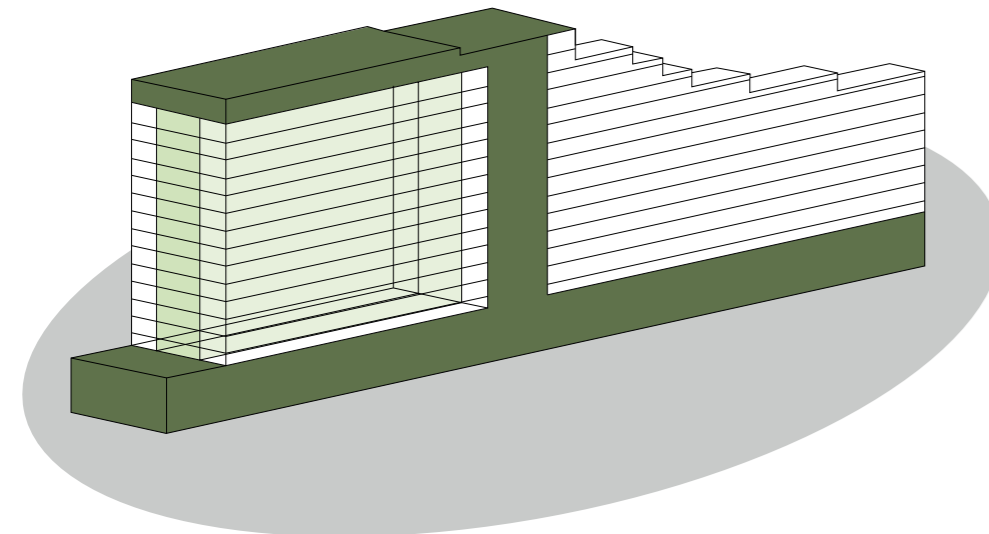
Typologie

De nieuwe opvang biedt een tijdelijk verblijf in een veilige omgeving waarbij de mogelijkheid is om tot rust te komen en privacy te genieten. De optimale uitvoering is een collectieve woonvorm met individuele slaapvertrekken waarin men kan overnachten. Een analyse naar bestaande typologiën die hieraan voldoen tonen een divers scala aan oplossingen. Denk hierbij aan een gevangenis, hostel of klooster.

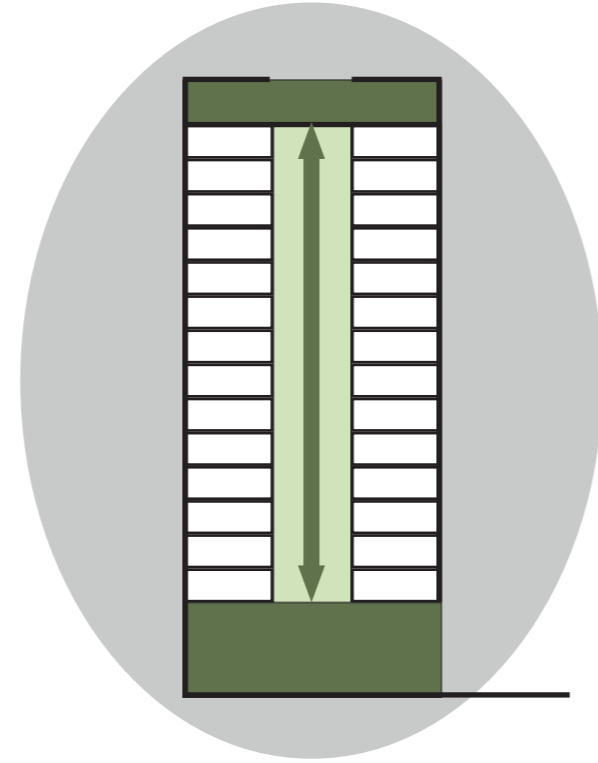
De typologie die het meest aansluit bij de behoeften van de daklozen is het klooster. Een ommuurde veilige binnenwereld met collectieve ruimten op de begane grond en privé slaapvertrekken op de verdiepingen erboven. Een tuin in het hart gelegen waar mentale rust kan worden verkregen en een gangenstelsel welke al deze ruimten met elkaar verbind.

Deze programmatische elementen vormen de basis voor het concept van de nieuwe opvang.

opvang 010

Domeinen

Het klooster heeft een heldere overgang van domeinen. De rumoerige onveilige buitenwereld gaat middels een entree over naar een ommuurd collectief waar de collectieve ruimten te vinden zijn. Deze collectieve ruimten voelen veilig aan en zijn voornamelijk naar binnen gericht, naar de collectieve tuin. Het collectief en de tuin worden gescheiden via het gangenstelsel. Het betreden van deze tuin kan op verschillende plekken ter plaatse van onderbrekingen van de gang. De Tuin is de plek van bezinning. Boven de tuin en de collectieve functies zijn de slaapvertrekken gelegen welke het meest privé, rustig en veilig zijn.

Opvang NUL-10 is opgezet vanuit dezelfde principes. Via een centrale entree gaat de onrustige en onveilige grote boze wereld over in een veilige, ommuurde collectieve wereld die voor daklozen en bezoekers toegankelijk is. Deze collectieve wereld voorziet in de collectieve functies als een restaurant, woonkamer, co-werkplekken en vergaderzalen waarbij een kruisverstuiving van de daklozen en andere gebruikers van de stad plaats kan vinden.

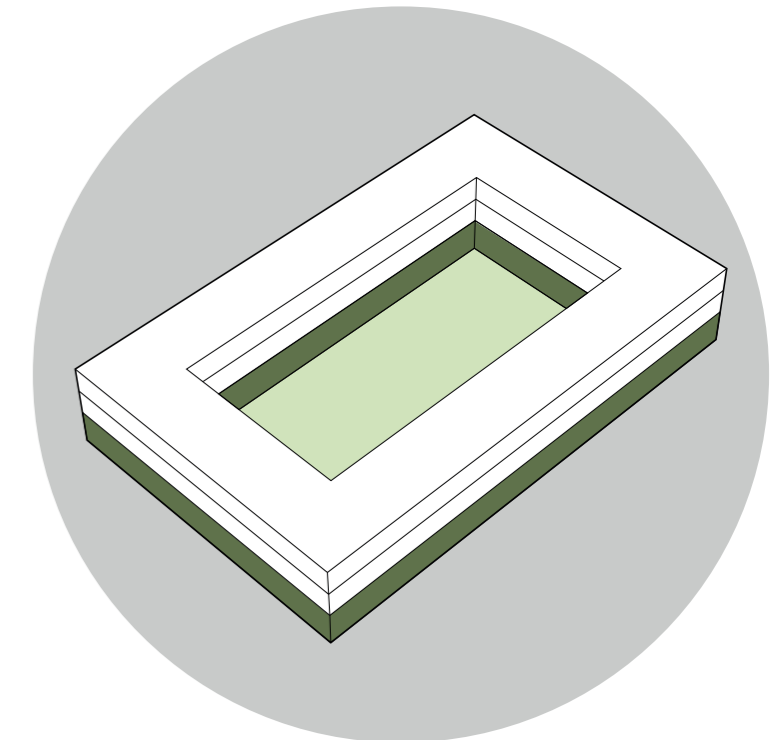
In het hart van de opvang ligt het centrale stijgpunt welke het collectief met de slaapvertrekken met elkaar verbind. Het stijgpunt is een verlengstuk van het publieke domein naar de publiek toegankelijk daktuin.

Grenzend aan het centrale stijgpunt verbindt de gang de privé verblijven met de groepsruimten. De groepsruimten waar de daklozen collectief kunnen samenkomen. Veilig, rustig en niet publiek toegankelijk.

En de privé ruimten waar de daklozen in alle rust privacy kunnen genieten, tot rust kunnen komen en uitgerust aan de problematiek kunnen werken.

- 'Publiek extern; onveilig, onrustig'
- 'Publiek intern; veilig; onrustig'
- 'Collectief; veilig; rust'
- 'Prive; veilig; rust; privacy'

klooster

Entree

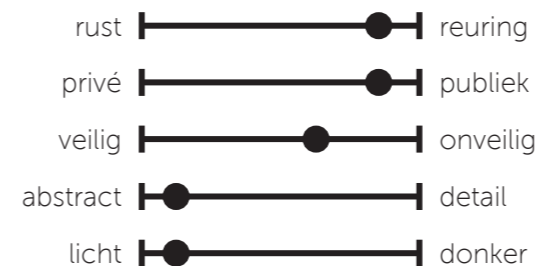
De entree is de overgang van de drukke onveilige wereld naar de begrensde collectieve binnenwereld. Het domein waar buitenstaander en daklozen met elkaar in aanraking kunnen komen op diverse manieren.

Bij binnenkomst heet de portier je welkom. De portier is een soort huismeester bij wie je je post kunt ophalen en een praatje kan maken. Ook is er een bewaker aanwezig welke via camera beelden het gehele gebouw in de gaten houdt.

Het interieur bestaat uit harde materialen om de rauwheid van de problematiek te verbeelden. Echter zorgen de zachte ronde vormen voor een aangename sfeer. De verticale tuin in het hart van het gebouw is hier direct zichtbaar.

Het hart verbindt de publieke ruimten met de groepsruimten tot aan de publieke daktuin.

De materialisatie is 'hufferproof' om vernieling te voorkomen en minimalistisch uitgevoerd om de rust te bewaren en de aandacht naar de gebruikers ervan te laten gaan.

Soep om de Hoek

Aan het plein achter de grote glazen ramen welke het plein met de veilige binnenwereld verbindt bevinden zich een aantal publiek toegankelijke functies. Een restaurant, was gelegenheid, co-werkplekken en presentatie ruimten welke fungeren als verbinder tussen de daklozen en de buitenwereld. Het publiek toegankelijk maken van deze functies zorgt ervoor dat de daklozen zichtbaar worden bij de maatschappij.

Het restaurant Soep om de Hoek is een soort gelijk concept als 'Brownies voor Downies' of 'Heilige Boontjes'. Een restaurant waar men bediend wordt door daklozen. Soep om de Hoek is een referentie naar de soep die de daklozen op straat wordt aangeboden door het Leger des Heils.

De ruimte waarin zich dit bevindt wordt gevormd door een betonnen constructie met metalen hekwerken. Een rauwe omgeving ingericht met houten objecten en veel groen. Een omgeving die aandacht nodig heeft en daarmee kan voorzien in een vorm van dagbesteding. Daklozen zonder baan kunnen bij het restaurant werken, schoonmaken of het groen onderhouden.

De co-werk plekken fungeren net als een starbucks waar je op een centrale locatie in de stad kan werken of afspreken met connecties maar dan tussen mensen zonder vaste verblijfplek. De daklozen hebben behoefte aan erkenning en die kunnen dit krijgen door in gesprek te gaan met de mensen van buiten af. De co-werk plekken bieden ook de ruimte voor daklozen om sollicitatie gesprekken te houden, af te spreken met een financieel adviseur of online te zoeken naar een nieuwe woning of baan.

Deze ruimte is dé bruisende plek van het gebouw waar de architectuur ruimte biedt om allerlei activiteiten te laten plaatsvinden en optimaal gebruik te maken van de kracht die een stad te bieden heeft.

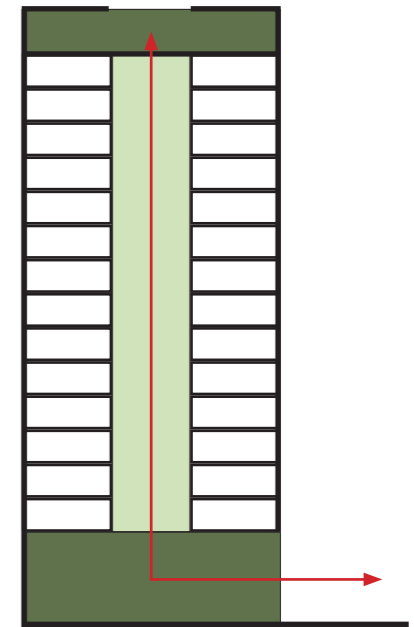

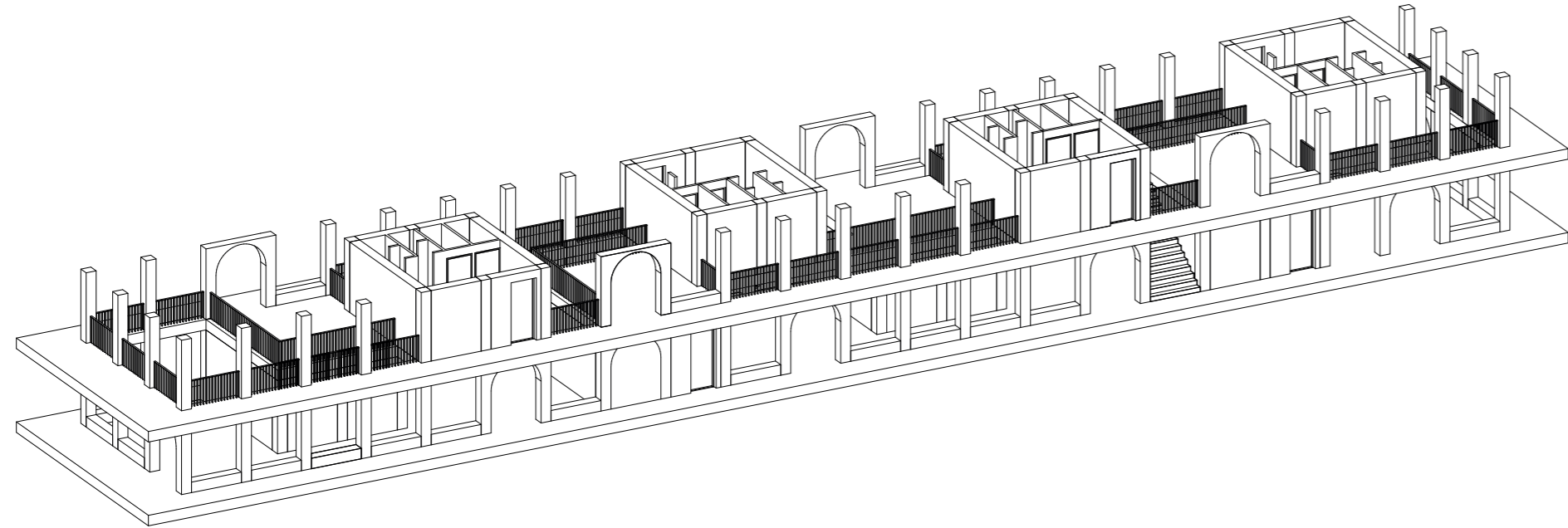
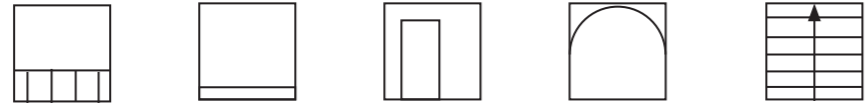
Verticale tuin

Het stijgpunt is in het hart van het gebouw gelegen. Een hoge open ruimte waaraan trappen en liften grenzen vormt het middelpunt van het gebouw waar het meeste menselijke verkeer plaats vindt. Het is open opgezet middels een bogen structuur en een invulling van open spijlen hekwerk om de het stijgpunt overzichtelijk te houden en daarmee veilig.

Een betonnen plantenbak als extensie van de vloervelden bied ruimte voor groen om te klimmen en hangen. Het stijgpunt vormt een verticale tuin als referentie naar het klooster.

Aan het stijgpunt, centraal gelegen bevind zich op elke verdieping een personeelsruimte. Maatschappelijk werkers bevinden zich hier als vast aanspreek punt voor de daklozen per verdieping. Bij aankomst in de opvang zal deze persoon samen met de dakloze de problematiek in kaart brengen en een ontwikkel plan samen stellen. Na deze actie is de dakloze zelf verantwoordelijk voor het uitvoeren van het plan.

groepsruimte

Groepsruimten

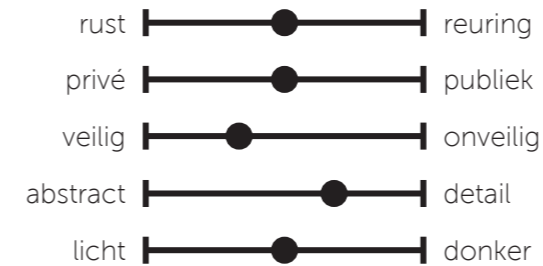
Het gangenstelsel verbindt het stijgpunt met de groepsruimten en privé ruimten. Deze ruimten zijn enkel met een digitale 'key' te betreden om een veilige omgeving te waarborgen. De groepsruimten zijn ontworpen tussen de privé ruimten en verbinden daklozen over 2 lagen met elkaar.

Het is een domein tussen de publieke ruimte en de individuele units in. Het is van belang dat de daklozen veilig onder elkaar kunnen zijn zonder zich in het publieke domein te bevinden.

In de groepsruimten bevinden zich tevens de badkamers voor de daklozen die aan de groepsruimten verblijven. De badkamers vormen objecten in de langerekte tussenruimte. Door de badkamers te laten verspringen ontstaan er diverse plekken van een menselijke schaal.

De groepsruimte bevindt zich tussen het strenge grid van de constructie. Het grid wordt met een vijf-tal invulling vorm gegeven.

1. boog; entree tot de groepsruimten
2. trap; verbindend element tussen de 2 verdiepingen
- 3; entree badkamers
- 4; hekwerk; open spijlen hekwerk om de visuele verbinding in stand te houden
- 5; zit element; zoals bij het klooster als overgang tussen de gang en de tuin

bron: foto NPH Tettero; Maarssen

Groepsruimten

De groepsruimten zijn het domein van de daklozen. Naast de invulling van de betonnen structuur en de badruimten zijn deze ruimten niet ingericht. Het een ruimte die de daklozen zelf kunnen inrichten met enkele objecten die ze zelf mee brengen. De groepsruimten krijgen hiermee een huiselijke sfeer en zorgt ervoor dat de daklozen zich makkelijker thuis kunnen voelen.

Omdat de bewoners hier tijdelijk zijn en er een doorstroom plaats vind zullen de groepsruimten aan verandering onderhevig blijven.

Aan de groepsruimten grenst de gang welke, als eerder vermeld, de verbindende schakel is tussen de groepsruimten en de privé units. Op de deuren van de verblijven is het nummer af te lezen. Naast de deuren zijn glasstroken gerealiseerd om van binnen uit te kunnen zien wie er voor de deur loopt of in de groepsruimte bevind. Een visuele verbinding tussen de twee ruimten welke een gevoel van veiligheid creëerd. Ook kan de tijdelijke bewoner ervoor kiezer om een object waar hij of zij zich aan identificeerd voor het raam te plaatsen als herkenningselement.

pod hotel

- ++ aantal op klein oppervlak
- persoonlijke voorzieningen
- + beschermd tegen weersinvloeden
- verblijven tot 2 jaar
- rust
- veilig
- privacy

slaap verblijf

- + aantal op klein oppervlak
- + persoonlijke voorzieningen
- + beschermd tegen weersinvloeden
- + verblijven tot 2 jaar
- + rust
- + veilig
- + privacy

kleine woning

- aantal op klein oppervlak
- ++ persoonlijke voorzieningen
- + beschermd tegen weersinvloeden
- ++ verblijven tot 2 jaar
- ++ rust
- ++ veilig
- ++ privacy

Prive verblijf

Het bepalen van de afmeting van het slaapverblijf heeft met diverse elementen te maken. Een minimale afmeting resulteert in een maximaal aantal daklozen huisvesten. Wordt het verblijf té klein is het niet prettig verblijven over een periode van 2 jaar. Het is belangrijk in het achterhoofd te onthouden dat het een tijdelijke huisvesting is en dus niet hoeft te voldoen aan de ruimte die een sociale woning te bieden heeft. Dit is namelijk het volgende station.

Om een goed antwoord te kunnen geven zijn er diverse voorbeelden van tijdelijke huisvesting onderzocht. Hieronder vallen hotelkamers, hostels, arbeiderswoningen, tiny houses, klooster kamer en diverse uitkomsten van internationale prijsvragen die een antwoord op dezelfde vraag proberen te geven.

Het minimale is een bed. Er zijn diverse voorbeelden van 'pod' hotels die bestaan uit gangen met 'pods' eraan verbonden waar enkel een bed aanwezig is met diverse collectieve functies zoals badkamers. Dit is een interessante oplossing voor een kortstondig verblijf. Echter heeft onderzoek aangetoond dat het verblijf in de opvang gemiddeld één a twee jaar duurt. Een podhotel is hiervoor geen menselijke oplossing.

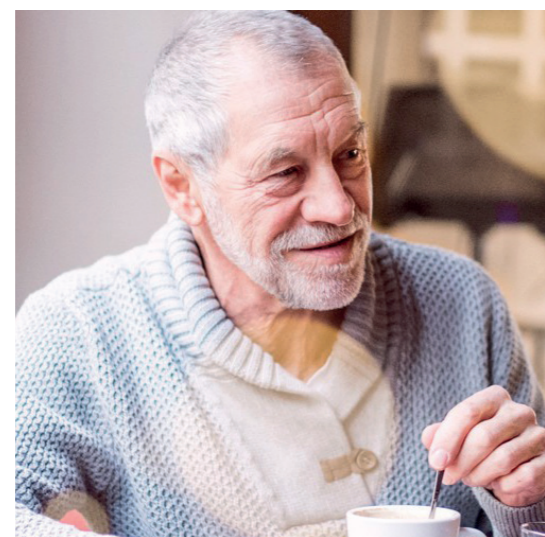
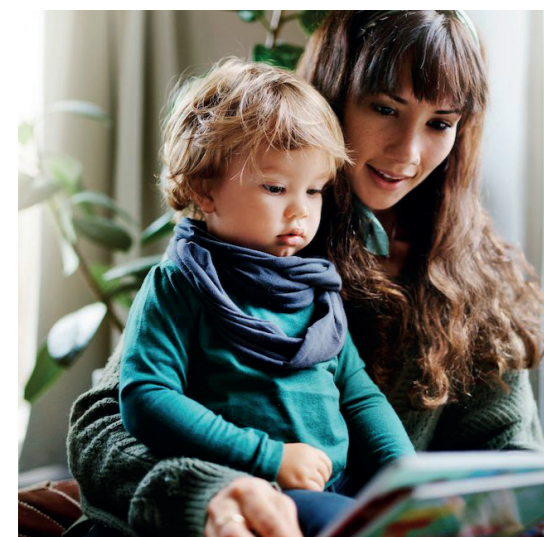
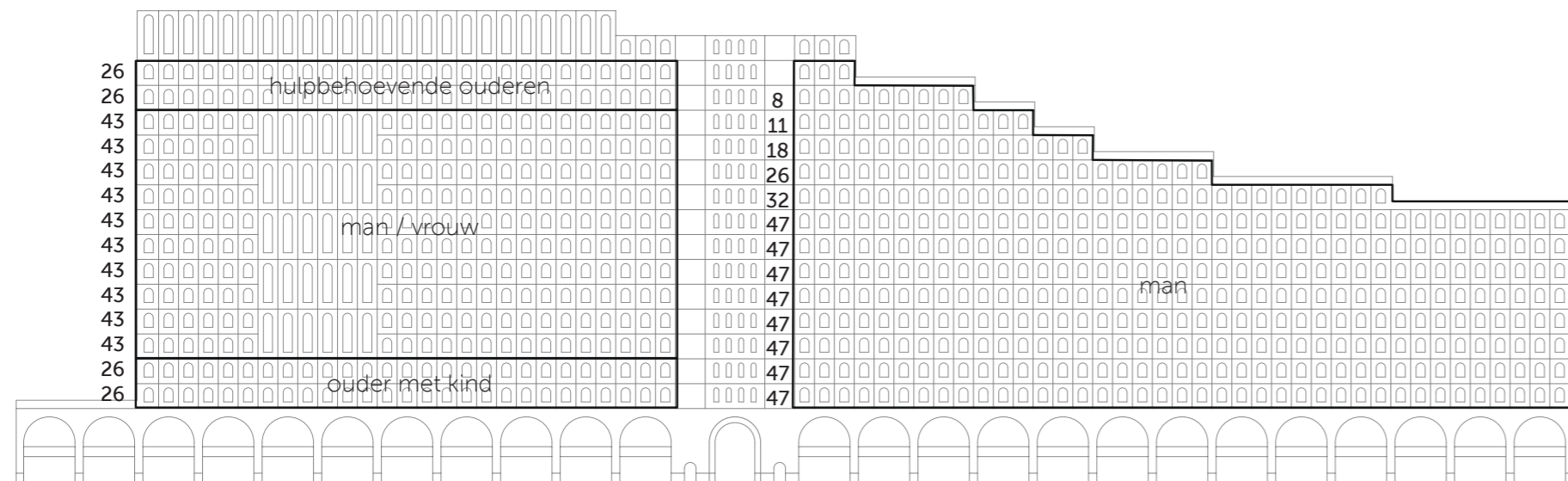
Een kleine woning met een individuele badkamer, voldoende opbergruimte een eigen keuken en woonkamer is het uiteindelijk doel, het volgende station. Kleine woningen zijn zodanig groot dat het resulteert in een aanzienlijk lager percentage verblijven voor daklozen en daarmee een kleinere impact heeft in het oplossen van de problematiek.

De keuze voor een slaapverblijf van een afmeting zoals in het klooster 'la tourette' van Le Corbusier is daarom een interessant uitgangspunt. Het biedt de ruimte voor een bed, opslag een eigen wastafel en een bureau om aan het ontwikkelingsplan te werken. Er kan worden voldaan aan de rust en privacy waar de behoefte zo groot naar is.

De afmeting van een individuele unit bedraagt daarom een afmeting van circa tien vierkante meter.

1005 verblijven voor economische dak- en thuislozen

Demografie

De statistieken laten zien dat de doelgroep divers is. In het ontwerp is hier rekening mee gehouden om een zo veilig en fijn mogelijke omgeving te creëren.

Er wordt onderscheid gemaakt in geslacht, hulpbehoevende ouderen en of er kinderen aanwezig zijn. Alleenstaanden van alle leeftijden krijgen toegang tot een individueel verblijf. Vanwege het hoge aandeel aan mannen wordt de rechter vleugel volledig ingedeeld met dit geslacht. Aan de linker zijde gekoppeld aan de twee-laagse groepsruimten wordt er onderscheid gemaakt in de doelgroep en daarmee ook kamer grote.

Het merendeel van de linker vleugel biedt ruimte voor mannen en vrouwen van diverse leeftijden door elkaar waarbij de vrouwen een eigen, collectieve badkamer toegewezen krijgen. De 3 overige collectieve badkamers zijn voor de mannen beschikbaar. Er wordt hiermee rekening gehouden met zowel de privacy van het geslacht als de veiligheid van de persoon.

Ouders met kinderen krijgen een eigen verdieping. De groepsruimten worden hier gebruikt als collectieve tuin waar het kind in een veilige omgeving kan spelen en het ouder hier toezicht op kan houden. Onderling contact tussen de dak- en thuislozen kan resulteren in het 'buurtgevoel' waarbij de ene ouder op de kinderen van de ander kan letten als deze bijvoorbeeld moet werken. Vanwege het hogere aantal personen op 1 kamer dan bij alleenstaanden zijn er verblijfsruimten die twee beuken breed zijn voor ouders met 1 a 2 kinderen en voor een eventueel grotere gezin is er per verdieping één grotere woning van drie beuken.

Een deel van de doelgroep bestaat uit hulpbehoevende ouderen. Dit zijn ouderen die dak- of thuisloos zijn geraakt, hulpbehoevend zijn, maar nog te goed voor het bejaardentehuis. Om ook dit deel van de doelgroep een plek te kunnen geven wordt er 1 'vleugel' ingericht met units van twee beuken met een eigen badkamer. Externe hulp kan hier meerdaags per week langskomen om deze ouderen te assisteren bij de hygiënische basisbehoeften.

uitgangspunten op basis van de statistieken

leeftijden	%	aantal per 1000	
23-30 jaar	20%	200	200
30-50 jaar	55%	550	550
50-65 jaar	25%	250	250
20% van de 250 ouderen zijn hulpbehoevend			
Ouder met kind	5%	50	50
Alleenstaand	90%	900	900
Koppel	5%	50	50
Man	84%	840	840
Vrouw	16%	160	160
30 met een kind, 10 hulpbehoevende ouderen			

2400

2800

850

5400

Prive verblijf

Het ontwerp van het slaap verblijf is eenvoudig maar doeltreffend en vorm gegeven om de ruimte ruimer te doen aanvoelen dan het is.

Bij binnenkomst is er een directe visuele verbinding met buiten. De verdiepingshoogte is hoger dan een standaard woning en resulteert in een ruimere beleving.

Aan één zijde zijn de functies gepositioneerd. Een kastruimte met ruimte voor kleding en opslag. Een wastafel voor de dagelijkse hygiëne en een kleine koelkast waar ruimte is voor ontbijt of drinken. Een bed met er onder extra opslag mogelijkheden en een bureau waar aan gewerkt of ontspannen kan worden.

De lichtstrook naast de entree creëert een gevoel van veiligheid. De tijdelijke bewoner kan in de gaten houden wie er langs loopt, wie er in de groepsruimten zijn en wie er voor de deur staat. Wanneer de tijdelijke bewoner zich volledige privacy wil genieten kan hij of zij er voor kiezen het raam met een gordijn af te sluiten.

Een kleine privé buitenruimte geeft het geheel extra kwaliteit. Het geeft de mogelijkheid buiten en binnen met elkaar te verbinden, het zorgt voor een gezonder woonklimaat en mogelijkheid een frisse neus te halen zonder daarvoor in aanraking met anderen te hoeven komen. Het toepassen van een schuifpui creëert zorgt voor een optimale ruimte beleving waarbij er geen ruimte hoeft worden ingeleverd om de fysieke verbinding tussen binnen en buiten te genieten.

- rust —●— reuring
- privé —●— publiek
- veilig —●— onveilig
- abstract —●— detail
- licht —●— donker

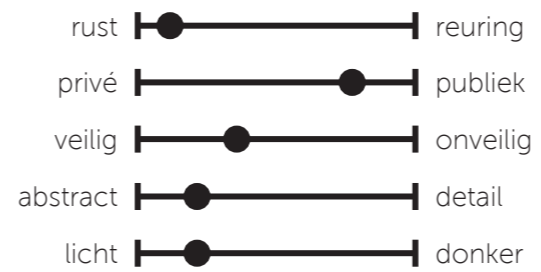
Daktuin

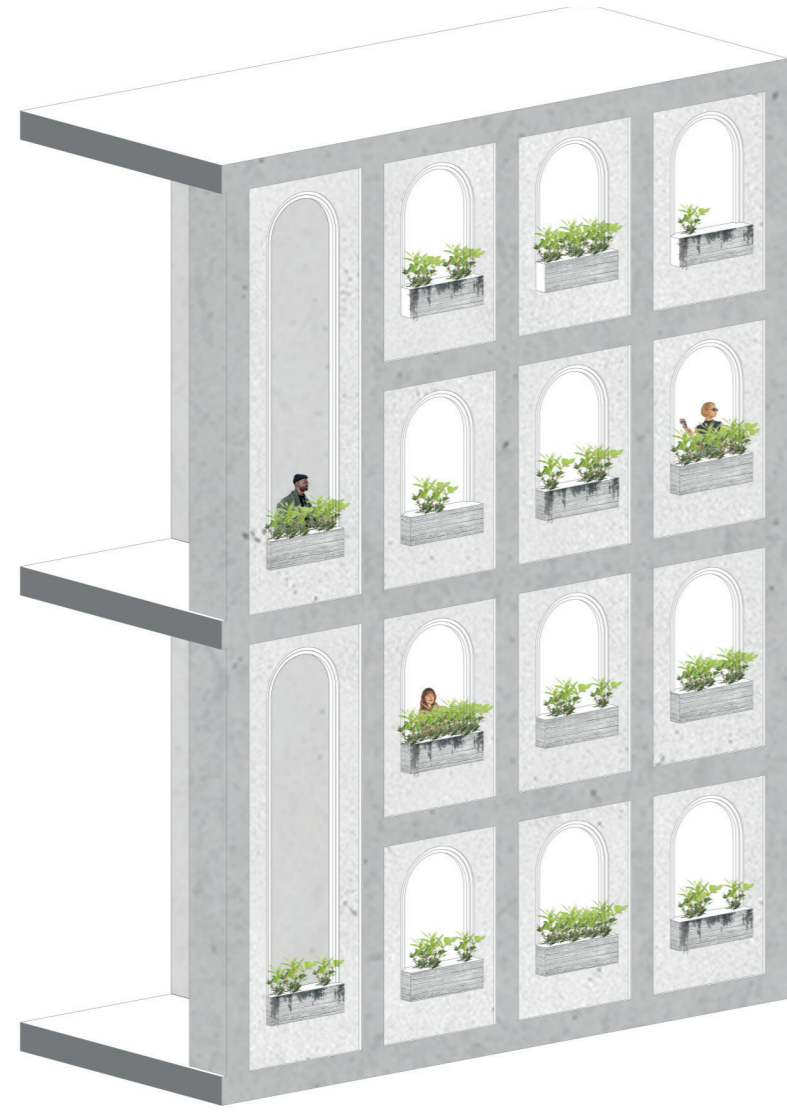
Op het dak is een publieke oase te vinden. Van buitenaf lijkt het de meest gesloten ruimte, maar eenmaal daar aangekomen opent er een tuin omringd door een kolonade van bogen. Rondom deze tuin bevinden zich open 'kamers' welke benut kunnen worden voor yoga; pilates; meditatie en andere activiteiten die de geest ontspannen en leegmaken.

Dak- en thuislozen ervaren veel stress en onrust. Om weloverwogen stappen te kunnen maken en aan de problematiek te werken is het van groot belang om een kalme geest te hebben. De daktuin biedt de mogelijkheid tot rust te komen.

De daktuin is publiek toegankelijk. Niet alleen de dak- en thuislozen maar ook gebruikers van de stad kunnen hier gebruik van maken. Mensen die gebruik maken van de vergaderruimten kunnen hier na een drukke morgen hun gedachten legen om met een frisse blik het middagprogramma te volgen.

De spontane ontmoeting tussen dak- en thuislozen en de bezoeker vind ook hier plaats.

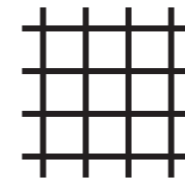

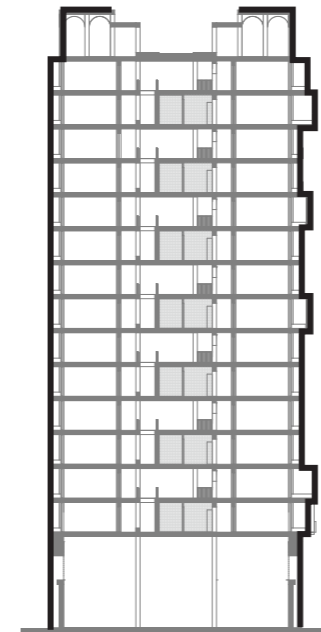
Gevel RCD

Veel van de gevels van de bebouwing in de omliggende omgeving tonen een sterke ritmiek. Ook het beeldkwaliteitsplan vraagt om een rigide gevel die de structuur van de geheel afleesbaar maakt. Het doet dan ook sterk denken aan een FEBO muur. Een grid met ramen en daarachter een ruimte die de gebruiker van die ruimte warm houdt. Dat is het uitgangspunt voor de gevel aan de RCD zijde.

De gevel bestaat uit een strak betonnen grid. De invullingen en afmetingen van het grid worden bepaald door de ruimten erachter. De invulling is een terugliggend beton prefab beton element met een opening in het hart en een uitkragende bloembak met een structuur. Het verschil in structuur en het groen zorgt voor de menselijke schaal in het grote gebaar. vanaf de woning voelt het daarmee aan als een vriendelijke buitenruimte terwijl de buitenwereld de gevel doet lezen als één groot gebaar. En dat gebaar roept 'hier ben ik, je zult me zien en ik ga niet weg'.

RCD

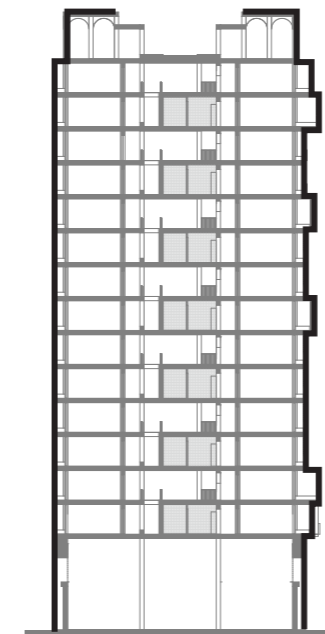

Gevel spoor

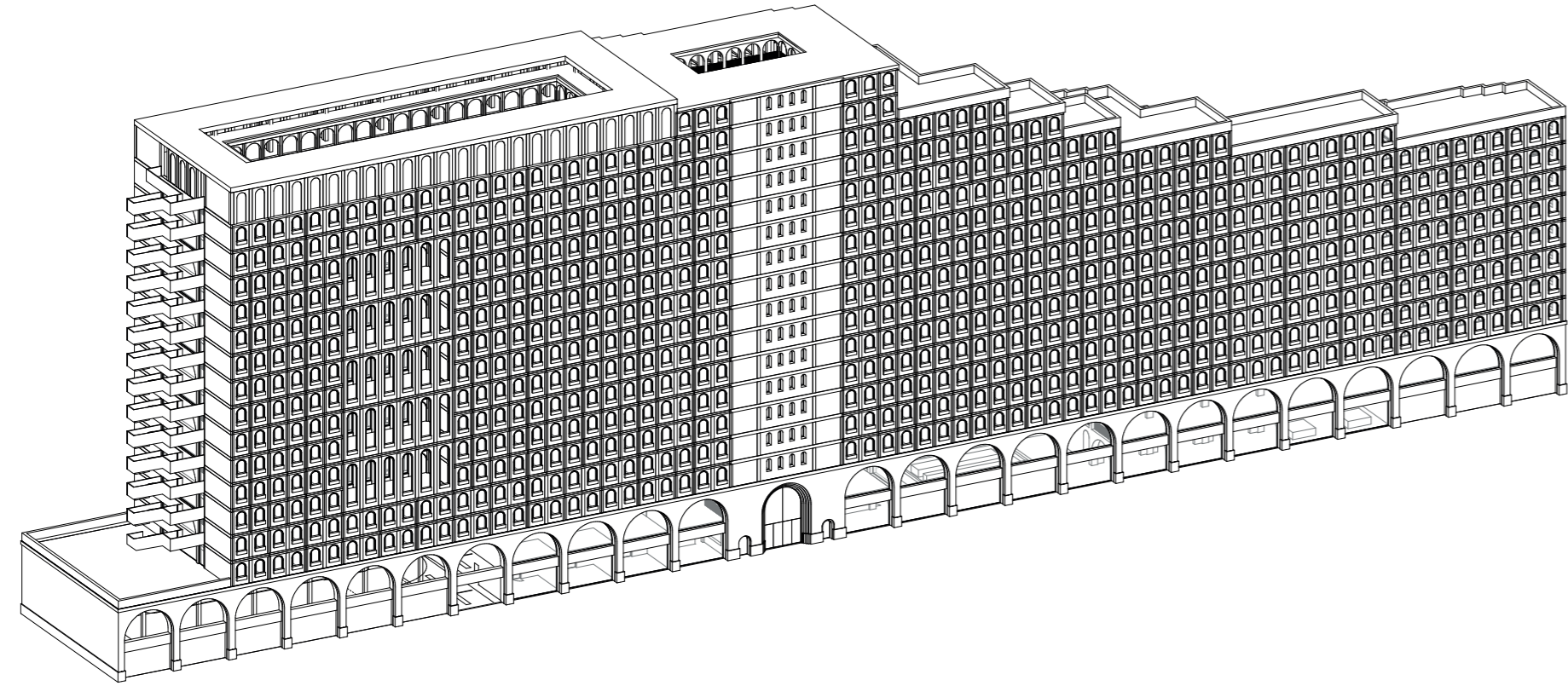
De gevel aan de spoorzijde gaat uit van het zelfde basisprincipe van een grid met een invulling. Deze zijde toont zich echter niet naar the RCD en heeft een hoge geluidsbelasting. Wanneer hier een rechte wand wordt gecreëerd zal de provenierswijk hier overlast aan ondervinden door de reflectie van het geluid.

In muziekstudio's worden panelen toegepast om het geluid niet te laten weerkaatsen maar te diffuseren. Hiermee wordt het geluid verstrooid. Dit soort panelen bieden het uitgangspunt voor de gevel aan het spoor zijde. Door de invullingen van het grid te doen laten verspringen ontstaat er een plastische gevel die tevens de zichtbaarheid van het ontwerp vergroot.

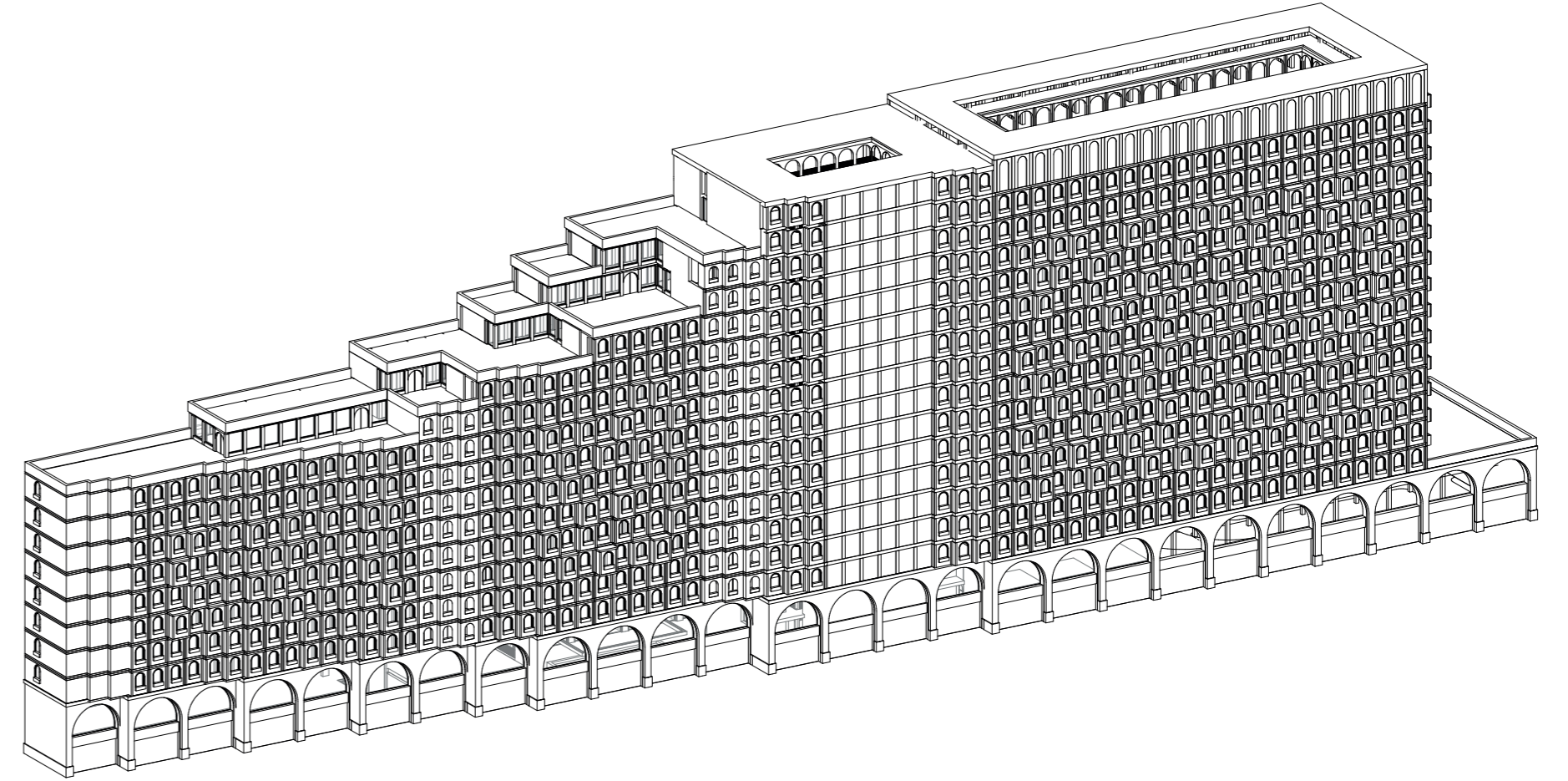

SPOOR

voorzijde

achterzijde

Reflectie

Onderzoek en analyse

In de competentie omschrijving staat 'analyseert op systematische wijze'. Echter ben ik helemaal niet iemand die tijdens het analyse deel op een systematische wijze te werk wil gaan. De wijze die mij het meest past is om in eerste instantie zoveel mogelijk informatie op te doen om vervolgens te filteren welke informatie mij aanspreek en ik denk relevant is voor het onderzoek. Daarnaast vind ik het erg belangrijk om zowel de harde feitelijke kennis op te doen als ook de zachte kennis op te halen. Het gebruik maken van interviews en het mee gaan met de veldwerkers van het Leger des Heils zijn daarvoor uitstekende methoden gebleken. Hieruit heb ik informatie gedestilleerd die de basis hebben gevormd voor het ontwerp.

Het onderzoek naar de HipHop vond ik erg interessant. Het heeft mijn horizon verder verbreed en de oorsprong ervan doen begrijpen op diverse niveau's. Voor mij is hiphop niet iets fysieks, iets tastbaars maar gaat het om een manier van leven. HipHop is een uitting van gevoel. Binnen het project heb ben ik lang bezig geweest met het zoeken naar een fysieke uitting van de HipHop, het fysiek zichtbaar maken van de doelgroep. Echter denk ik dat het huidige ontwerp de doelgroep vele malen zichtbaarder maakt dan een kleur of vorm ooit zou kunnen. De ruimte bieden om het publiek het domein van de daklozen te laten betreden zorgt voor een totaal andere manier van zichtbaar maken die veel waardevoller voor mij is.

Ruimtelijk ontwerpen

Het formuleren van een ruimtelijke probleemstelling was voor mij niet zozeer het probleem. Het vertalen naar uitgangspunten en randvoorwaarden was een uitdaging. Uiteindelijk heb ik hier een goede stap in kunnen zetten en is het ontwerp proces erna goed verlopen. Het tijd besteden aan het écht helder formuleren van deze uitgangspunten en daar alles aan kunnen toetsen geeft ook een bepaalde zekerheid en rust in het proces erna. Dit heb ik nadien ook tijdens een grote tender op het werk kunnen ervaren. De inspanning tijdens het afstuderen heeft zich in het werkvelk al terugbetaald.

Tijdens het afstuderen werden mij diverse ontwerptechnieken aangeraden om te gebruiken die mij niet pasten. Wel heb ik mij zelf open gesteld om van de situatie gebruik te maken. Echter bevestigde het des te meer dat bijvoorbeeld het maken van schetsmaquettes niet de methode is waarop ik het beste werk.

Toen het ontwerp traject echt van start ging heb ik gebruik gemaakt van schetsen, het digitaal inzichtelijk maken om het vervolgens weer te printen en handmatig over te schetsen om zo tot keuzen te komen. Deze methode gebruik ik vrijwel de gehele academie periode en niet omdat ik andere methoden niet geprobeerd heb maar omdat deze methoden mij passen.

Communiceren

Het communiceren van mijn plannen is het gehele traject goed verlopen. Ook in de huidige situatie rondom Covid-19. Meerdere malen heb ik van de externe vernomen dat mijn presentaties helder zijn. De presentaties zijn goed te volgen, ik gebruik heldere beelden en kan het geen dat ik wil overbrengen goed vertellen. Zodra ik zelf niet helemaal achter het ontwerp sta merk ik zelf enige onzekerheid en zal dat ook in de presentatie naar voren komen. Wanneer ik er echter volledig achter sta dan zal dat ook van mij afstralen en zet ik zonder problemen een heldere presentatie neer. De groen-licht presentatie is daarvan het perfecte voorbeeld.

Tijdens de presentaties ben ik staat om het verhaal over te brengen te tegelijkertijd de aanschouwers aan te kijken en hun reacties, verbaal als non-verbaal waar te nemen. Dit geeft mij aanleiding om tijdens de presentatie een grapje tussen door te maken of bepaalde onderwerpen korter of juist specifiek uit te leggen.

Omgevingsgerichtheid

Het project laat zien dat ik in staat ben om relavante omgevingsfactoren uit de ruimtelijke en maatschappelijke context te signaleren. Bij het bepalen van de locatie was dit mogelijk iets minder sterk aanwezig. Echter zodra de locatie gekozen was ben ik in staat om deze omgeving op me te nemen en eigen te maken. Op diverse schaal niveaus kan ik de omgeving analyseren, en verbanden leggen naar de geschiedenis en de toekomstige situatie. Door het op de hoogte zijn van de laatste ontwikkelingen heb ik het ontwerp goed weten in te passen en laten aansluiten op de toekomstige ontwikkelingen van het schiekadeblok. Ook de uitvoering van de gevel aan de spoorzijde toont aan dat ik in staat ben rekening te houden met omgevingsfactoren als geluid en daar inhoudelijk beargumenteerde ontwerpkeuzen aan kan koppelen.

Organiseren en sturen

Ik kan hier een heel mooi verhaal schrijven over hoe goed ik de persoonlijke en professionele ontwikkeling wel niet organiseer en stuur.. echter denk ik dat dit punt een van de lastigste punten is voor mij. Ik beheers het werk proces, plannen kan ik goed, alleen door een zekere vorm van perfectionisme is de planning toch vaak te krap. Het scheiden van hoofd en bijzaken kan ik, echter als ik dan ergens in duik wil eigenlijk ook de tijd nemen om er helemaal in te duiken en die tijd is er niet altijd.

Wanneer er tijdsdruk op staat werk ik het meest optimaal. Ik werk dan resultaatgericht, betrek er collega's of externe bij om te reflecteren op mijn werk. Zo ook na de eerste groen licht presentatie ben ik als eerst in gesprek gegaan met Maarten Tanis van het Leger des Heils om samen met een ervaringsdeskundige te reflecteren op de keuzen die ik heb gemaakt. Daarbij signaleer ik dan weer kansen en mogelijkheden en weet ik het plan naar een hoger niveau te brengen.

Reflecteren

In de analyse fase wist ik me informatie eigen te maken. Ik kon aan het eind van de analyse fase een onderbouwd oordeel vormen over de maatschappelijke problematiek. Tijdens het proces wist ik voor mijzelf aan te geven waar het nog niet lekker zat en waar ik dus meer energie in moest steken. Vanaf het moment dat ik de randvoorwaarden moest gaan vastleggen voor het ontwerp lukte me dat niet goed. Ik zat persoonlijk in een lastige situatie op emotioneel vlak en kon niet helder denken. Dit heeft zonder twijfel het proces belemmerd. Sowieso is het een onderdeel waar ik nog aan moet en wil werken.

Nu op het eind, na het proces weet ik me wel te positioneren, heb ik de randvoorwaarden vertaald naar interessant en waardevol project en kan ik mijn keuzen met relevante argumenten onderbouwen. Het is persoonlijk een flinke rollercoaster geweest, maar ook een enorme leerles. Want als er 1 ding is wat ik wel erg goed kan is het reflecteren op mij als persoon. Dat heeft er dan ook toe geleid dat ik mijzelf als persoon veel beter heb leren kennen en daarmee ook de rol die ik binnen het vakgebied wil innemen en werkwijze die ik wil hanteren.

Het is een ontwikkelingstraject geweest op persoonlijk als professioneel vlak die veel energie heeft gekost maar ik voor geen goud had willen missen.

Maatschappelijke relevantie

Na al het feitelijk onderzoek, maar ook diverse interviews gedurende het gehele traject en het zelf mee lopen met het veldwerk van het Leger des Heils kan ik wel zeggen dat ik voldoende informatie heb verkregen om een heldere stelling in te nemen betreffende de maatschappelijke problematiek. Niet enkel kan ik de huidige opvang methoden en het gehele proces kritisch onder woorden brengen maar ook kan ik op basis van de opgedane kennis stelling nemen in wat de behoeften zijn van de doelgroep en hoe we hier mee om kunnen gaan binnen het vakgebied.

Identiteit van de gebruiker

De daklozen in de huidige situatie zijn onzichtbaar. Het beeld wat men van de daklozen heeft is achterhaalt. Het merendeel van de huidige daklozen zijn mensen zoals een ander die door andere redenen dan verslaving of ernstige psychische problematiek dakloos zijn geraakt. Door de doelgroep centraal te positioneren, de opvang te combineren met publiek toegankelijke functies op een bruisende locatie zal de zichtbaarheid vergroten. Door de kruisbestuiving tussen daklozen en bezoekers die op de begane grond kan plaatsvinden zal het beeld van de daklozen hopelijk een positieve wending nemen.

Typologie

Op basis van onderzoek naar de behoeften van de doelgroep en onderzoek naar bestaande typologieën heeft het klooster typologie uitgangspunten geboden om een door een combinatie van de twee te leiden tot een nieuw type opvang.

HipHop

hiphop heeft wellicht geen fysieke rol gekregen in de uitwerking van het ontwerp. Echter staat HipHop voor mij ook eerder voor een gevoel. Een gevoel van saamhorigheid, een gevoel van gerechtigheid, een gevoel van erkenning een gevoel van begrepen worden door gelijkgestemden een gevoel... dat diep van binnen schreeuwd om gezien en gehoord te worden. In deze opgave zijn de daklozen degene die zelf geen stem hebben en niet gehoord worden. Middels het ontwerp opvang 010 positioneer ik de doelgroep in het hart van de samenleving, maak ik hen zichtbaar en bied ik de mogelijkheid om daklozen en de gebruikers van de stad samen te laten komen. Ik hoop hiermee de zichtbaarheid van de problematiek te vergroten.

